

Unudulmaz o müəllimlər

...Dünyada müəllim peşəsindən, müəllim sənətindən müqəddəs ikinci bir peşə tanımırıam. Çünki elə bir adam, elə bir insan yoxdur ki, məktəbə getməsin, parta arxasında əyləşib, müəllimin dərsinə qulaq asmasın. Və eyni zamanda biz uşaq olanda düşünmüşük ki, müəllim nə çörək yeyir, nə də su içir...

...İlk dəfə məktəbə gətdiyim gün indiyə qədər yadımdadı. Məktəbə məni rəhmətlik qardaşım Qürbət aparmışdı. Hamımız Bəhmənliyəki məktəbin həyətinə yığılmışdıq. Müəllimlər, valideynlər və şagirdlər "ilk zəngi" səbirsizliklə gözləyirdi.

Qardaşım da deyirdi ki, bax bu məktəbin direktoru Əvəz müəllimdir. Bax bu sizə birinci sınıfdə dərs deyəcək Rza müəllimdir, bax bu Cəlal müəllimdir. O gülerüz və hündür boy kişi isə Balaca müəllimdir. Gördüyün ortaboy, balaca kişi isə Nuğay müəllimdir. Qardaşım bir-bir kəndimizin müəllimlərini mənə tanıtdırırdı...

...İlk dərşimiz başladı. Rəhmətlik Rza müəllim sinifə girdi. Elə uşaqlarımız vardı ki, ağlayırdı, eləsi də vardı ki, sakit durub Rza müəllimin keçdiyi ilk dərşə diqqətlə qulaq asırdı. Bax, beləcə bizim ilk dərşimiz oldu...

...Və onda düşündüm ki, vallah nə Rza müəllim, nə Əvəz müəllim, nə Cəlal müəllim, nə də Balaca müəllim çörək yemir, su içmirlər. Çünki onlar o qədər böyük, o qədər qeyri-adi müəllimlər idi ki, bizim yaddaşımızda, düşüncəmizdə elə-belə qalmışdı: vicdanlı, savadlı və ədalətli!

...Orta məktəb illərində müəllimlərimizin necə əziyyət çəkdiyini və ipə-sapa yatmayan uşaqların adam elədiyinin şahidi olduq. Şahidi olduq ki, o müəllimlər əsəbləri pozula-pozula bütün vaxtlarını bizə həsr edə-edə özləri xəstəlik tapdı, biz də savad aldığımız, adam olduq və istədiyimiz ali məktəbin tələbəsi adını qazanmışdıq...

...Biz orta məktəbdə 10 il oxumuşuq və bu 10 ildə ancaq müəllimlərimizdən

tələbkarlıq, sevgi və bir də məsuliyyət görmüşük. Mənə dərs demiş müəllimlərin çoxu Allahın dərşahına qovuşub və həmişə də onların ruhuna dualar oxuyuram. Qalanlara isə cansağlığı diləyirəm. Düzdür, cəmi bizə dərs demiş iki müəllim qalıb: biri ibtidai sinif müəllimimiz Həqiqət xanım, biri də tarix müəllimimiz Məhər müəllim!

...Bir daha dünyasını dəyişən müəllimlərimizi yada salmaq istəyirəm: məktə-

bimizin direktoru Əvəz müəllim, direktor müavini Cəlal müəllim, Balaca müəllim, Nuğay müəllim, Cəmil müəllim, Məhəmmədli müəllim, Qəzənfər müəllim, Ənvər müəllim, Məcnun müəllim, İsa müəllim, Əkbər müəllim, Həşim müəllim, Rza müəllim, Kəklək müəllim...

...Bir sözlə, bizim üstümüzə əziyyəti olan bütün müəllimləri bu peşə bayramında xatırlayırıq və onların ruhuna bir daha dualar oxuyuruq...

...Hər dəfə kəndimizə gedəndə 10 il oxuduğum məktəbin yanından keçəndə çox qəribə hisslər keçirirəm və adı çəkdiyim müəllimlərin hamısı yada düşür. Yada düşən həm də 10 il bir yerdə oxuduğumuz sinif yoldaşlarımızdır. Onların da bir çoxu Allahın dərşahına qovuşub...

...Bizim köhnə məktəbin yerində ikimərtəbəli məktəb inşa edilib. Amma köhnə məktəbin qoxusunu və iyisini az da olsa bu məktəbdən alırıq. Və köhnə məktəbimizin uçur divarları və bir də xatirələri qalıb. Və o xatirələrə bizim 10 illik ömrümüzün anları, dəqiqələri, həftələri, ayları, illəri hopub...

...Və hər dəfə məktəbin yanından keçəndə düşünürəm ki, bu uçur divarlardan xatirələr boylanacaq və bizi öz rəngarəng dünyasına aparacaq...

...Mənim həmişə çox sevdiyim, hörmət elədiyim bir müəlliməm olub - Həqiqət

müəllimə! Dördüncü sınıfdə bizə dərs deyib. Ali məktəbi yenicə bitirmişdi və ilk dəfə də bizə dərs deyirdi. Sınıfimizdə ən zəif uşaqların "boş damarı"nı tapdı və onları əlaçlıların cərgəsinə çıxardı. Və elə uşaqlardan biri də mən idim. Bu gün həyatda nə qazanmışamsa, bax, həmin müəlliməyə, Həqiqət müəlliməyə borcuyam!

Bəş il Azərbaycan Dövlət Universitetinin (BDU-nun) jurnalistika fakültəsində təhsil almışığıq və düz 5 il elmin Məkkəsi sayılan jurnalistika fakültəsində Azərbaycanın ən böyük ziyalılarından dərs almışığıq, onların mühazirələrini dinləmişik, göstərdikləri yolla getmişik. Jurnalistika fakültəsi Bakı Dövlət Universitetində yeganə fakültədir ki, heç vaxt orada rüşvət, pul olmayıb. Çünki o fakültədə dərs deyən müəllimlər peyğəmbər kimi adamlar idi. Fakültəmizin dekani Şirməmməd Hüseynov elə bir qayda-qanun, elə bir sağlamlıq mühit yaratmışdı ki, bir kimsənin cəsarəti nə idi ki, tələbədən nəşə umsun...

...Əksinə, onlar biz tələbələrə əmi olmuşdular, dayı olmuşdular, qardaş olmuşdular. Universitetdə bizə dərs demiş peyğəmbər kimi ziyalıların çoxu Allahın dərşahına qovuşub. Qoy onların da adını və soyadlarını xatırlayım ki, bu peşə bayramında bir daha ruhu şad olsun ki, tələbələrə heç vaxt o böyük ziyalıları yaddan çıxarmır. Mir Cəlil Paşayev, Nəsir İmanquliyev, Şirməmməd Hüseynov, Nurəddin Babayev, Qulu Xəlilov, Famil Mehdi, Nəriman Zeynalov, Toftiq Rüstəmov... Bax, bu müəllimlər bizim üçün peyğəmbər idi. Çünki onların dünya mədədə gözəlməz, hər bir tələbənin halal

haqqını özünə verərdi. Bu gün də jurnalistika fakültəsində bizə dərs demiş müəllimlərimiz var. Cahangir Məmmədli, Nəsir Əhmədov, Yalçın Əlizadə, Mahmud Mahmudov, Akif Rüstəmov. Bax, bu müəllimlər sözün həqiqi mənasında tələbənin dəyərini və qiymətini verən böyük ziyalılardır və onlar bu gün də Şirməmməd Hüseynovun qoyduğu ənənəni davam etdirirlər.

Mən onların adından "Qurana" əl basaram ki, bu ziyalılar övvəllər də və indi də çox təmiz və vicdanla işləyiblər. Tələbədən heç bir şey ummayıblar. Xüsusi qürur hissi keçirirəm ki, bu ənənələr bu gün də jurnalistika fakültəsində yaşayır və davam edir...

...Mənim sevdiyim müəllimlər mənə ürəyim qədər çox yaxındır. Çünki onlar bizə düz yol göstəriblər, elm öyrədiblər. Və el dilində demiş olsaq, bizi adam ediblər. Əsas məsələ alim olmaq deyil, akademik olmaq deyil, professor olmaq deyil. Əsas məsələ odur ki, adam olasan! Adam olsan, alim də olmaq olur, professor da olmaq olur, nazir də olmaq olur...

...Bu peşə bayramında bir daha bütün Azərbaycan müəllimini və mənə dərs demiş ali və orta məktəb müəllimlərimizi təbrik edirik. Çünki Azərbaycan müəllimi Aqil Abbasın dili ilə demiş olsaq, Milli Qəhrəman adına layiqdir. Onlar az maaşla bizim balalarımıza, nəvələrimizə elm öyrədir, savad verir və düz yol göstərirlər. Bir daha peşə bayramınız mübarək, Azərbaycan müəllimi. Yazımı Musa Yaqubun "Müəllim ömrü" şeirindəki aşağıdakı misraları ilə tamalamaq istəyirəm:

Birinin şanında, böyüklüyündə,
Uçar, qanadlanır müəllim ömrü.
İnsanla həmyaşdır, ölməz, yorulmaz,
Bizimlə yol gedir, müəllim ömrü.
Hamıya pay verib ömründən bir az,
Məndədir, səndədir, müəllim ömrü...